

Xocalım

Nanə MƏMMƏDOVA,
*Bakı şəhəri C.Rəhimov adına
146 nömrəli tam orta məktəbin
Azərbaycan dili və ədəbiyyat müəllimi*

Qarabağ elində bir şəhər vardı,
Şirin-şirin layla çalıb yatırdı.
Qış axşamı qəfil dolu haqladı,
Bir gecədə elə soldu Xocalım,
Örپəyini qara geydi Xocalım!

Güllə səsi pozdu gecə sükutun,
Şəhərin içinə yeridi qoşun.
Tək-tənha insanlar qaldı didərgin,
Xəyanətə qurban getdi Xocalım,
Səmada əriyib söndü Xocalım!

Bir zaman dostumuz, namərd gədalər,
Biçdi əyinlərə qanlı libaslar,
Ayaqlar altına atıldı başlar,
Tüstü ərşə qalxdı, yandı Xocalım,
O gecə adını dandı Xocalım!

Süngüylə doğrandı qoca, cavan da,
Körpələr buzladı qarlı şaxtada.
Qulaqlar kəsildi cansız bədəndə,
Gördüyünə necə dözdü Xocalım?!
Gözünü qapayıb, yumdu Xocalım!

Deyin, kim qıyardı gül balasına?
Təzəcə açılan dağ lalasına,
Ana necə qıydı öz qönçəsinə?
Əl vurmayın, qanlı göldü Xocalım,
Düşməninə dostu sandı Xocalım!

Yer də, göy də ağı deyib ağladı,
Nalə fəryad səsi sinə dağladı.
Dağ-daş dilə gəldi, dəniz çağladı,
Elə bil yerindən qopdu Xocalım,
Bir özge adaya döndü Xocalım!

O yaz ağaclar da çiçək açmadı,
Axar sular dondu, bulaq axmadı.
Hətta Ay utandı, Günəş gülmədi.
Sızlayıb telini yoldu Xocalım,
O qanlı yollara düzdü Xocalım!

Elə çarx hərlədi bu zalım fələk,
Nisgildən şan hördü sinədə ürək.
Qəm ağladı gözlər, yaş ətək-ətək,
Zamanın oduna yandı Xocalım,
Üzü bizdən yaman döndü Xocalım!

Kül oldun zamanın burulğanında,
Bir oyun oynandı sənin başında.
Silinməz izimiz qaldı daşında,
Əliyalın şəhid oldu Xocalım,
Öz tarixin özü yazdı Xocalım!